

Törökország már régóta a szívem csücske, ezért számomra nem volt kérdés, hogy az Erasmus mobilitás során ezt az országot választom. Isztambul különösen vonzó célpont volt számomra kulturális sokszínűsége és egyedi atmoszférája miatt.

A pályázási és ügyintézési folyamat során mind a hazai, mind az isztambuli koordinátorok rendkívül figyelmesek és segítőkészek voltak. A teljes mobilitás alatt végigkísérték a folyamatot, így egyetlen pillanatban sem éreztem magam elveszve vagy magamra hagyva.

A tanév kezdete előtt körülbelül két héttel felvettem a kapcsolatot az otthoni oktatóimmal, és jeleztem, hogy különleges tanrend és vizsgarend szerint fogok tanulni. Ennek köszönhetően lehetőségem volt arra, hogy a félév anyagaiból a vizsgaidőszakban Magyarországon tegyek vizsgát, ami nagyban megkönnyítette a tanulmányok összehangolását.

A kiutazás előtt elkezdtem a török nyelv tanulását, és a mobilitás során sikerült A2 szintre fejlődőm. A mindennapi életben kint kifejezetten szükség volt a nyelvtudásra, ezért a jövőben is célom a török nyelv további fejlesztése.

A szállásomat Airbnb-n keresztül találtam. Emellett Facebook csoportokban is találhatóak jó lehetőségek, azonban ezek esetében fokozott óvatosság javasolt. Saját tapasztalatom alapján mindenképpen ajánlott, hogy aki teheti, utazzon ki néhány napra korábban, és személyesen tekintse meg a lakásokat, illetve találkozzon a tulajdonosokkal. Isztambul esetében már 200 méteres távolságon belül is jelentős különbségek lehetnek egy adott környéken belül.

A kiutazás repülővel történt Budapest és Isztambul között, amely gyors és kényelmes megoldásnak bizonyult. Bár nem zöld közlekedési forma, a távolság és az időhatékonyság miatt ezt tartottam a legpraktikusabb opciónak.

A befogadó intézmény jól szervezett, modern infrastruktúrával rendelkező egyetem volt. Az adminisztráció segítőkész volt, és az Erasmus hallgatók számára folyamatos támogatást biztosított.

Az oktatók rendkívül közvetlenek és támogatóak voltak, ami nagyban hozzájárult a pozitív tanulmányi élményhez. Több, az egyetemen kívül zajló programot is szerveztek számunkra, amelyek lehetőséget biztosítottak a közösségépítésre és a kulturális integrációra.

Az egyetemi ESN közösség kiemelkedően aktív volt: rendszeresen szerveztek programokat, eseményeket és bulikat, így szinte minden hétre jutott valamilyen közösségi élmény.

A mobilitás során számos pozitív élmény mellett néhány kezdeti nehézséggel és kulturális különbséggel is szembesültem, amelyek azonban hozzájárultak az alkalmazkodóképességem fejlődéséhez. Az egyik első meglepő tapasztalatom a lakhatáshoz kapcsolódott: a bérbeadó kezdetben nem kívánt hivatalos szerződést kötni. Ennek ellenére már a beköltözéskor megkaptam a lakás kulcsait, és körülbelül két hétig úgy laktam az ingatlanban, hogy nem történt

fizetés. Ez számomra szokatlan volt, ugyanakkor jól tükrözi a helyi gyakorlatok és bizalmi viszonyok eltérő működését.

Egy másik jelentős „kultúrsokkot” a tartózkodási engedély igénylésének folyamata jelentette. Törökországban a külföldi állampolgárok 180 napon belül legfeljebb 90 napot tartózkodhatnak vízum nélkül, ezért számomra kötelező volt a tartózkodási engedély (residence permit-ikamet) kérelmezése. Az egyetem Erasmus irodája minden szükséges információval és előkészítéssel segítette a folyamatot, azonban a kormányzati hivatalok jelentős leterheltsége miatt az ügyintézés időigényes volt. Egy-egy lépés, például az ujjlenyomat leadása, akár 4–5 órás várakozással is járhatott. További nehézséget jelentett, hogy az ügyintézés során jellemzően kizárólag török nyelven kommunikáltak.

A mobilitás során nemcsak szakmai, hanem jelentős személyes fejlődésen is keresztülmentem. Megtanultam alkalmazkodni egy eltérő kulturális közeghez, valamint egy sokkal nyugodtabb, „lassabb” életfelfogáshoz. Úgy tapasztaltam, hogy Törökországban fontos a lazaság és a nyitottság: az embernek meg kell tanulnia lelassulni és felvenni a helyiek ritmusát. Ez a szemléletváltás hosszú távon is pozitív hatással volt rám.

A közbiztonsággal kapcsolatos tapasztalataim kifejezetten pozitívak voltak. A kint töltött idő alatt folyamatosan biztonságban éreztem magam. Bár Isztambul hatalmas város, a közbiztonság sok esetben vetekszik azokkal az európai városokkal, ahol korábban jártam. Érdekes már a kiutazás előtt elkezdeni a szálláskeresést

A mobilitás számomra nemcsak tanulmányi, hanem életre szóló élményt is jelentett. Különösen meghatározó volt számomra a Boszporusz látványa, amelyet egyszerűen lehetetlen megunni. Hatalmas sikerélményként éltem meg azt is, hogy magabiztosan tudtam kommunikálni egy olyan nyelven, amelyről korábban elképzelni sem tudtam, hogy valaha használni fogom. A kint töltött idő alatt a világ számos pontjáról szereztem ismerősöket és barátokat, ami tovább gazdagította a tapasztalataimat, és egy valóban nemzetközi perspektívát adott. Összességében mindenkinek csak ajánlani tudom az Erasmus programot, különösen Isztambult. Meggyőződésem, ha a Földnek lenne fővárosa, az Isztambul lenne.

Amennyiben bárkinek kérdése merülne fel a kinti élettel, egyetemi tapasztalatokkal kapcsolatban, örömmel segítek személyes tapasztalataim megosztásával Instagramon vagy Facebookon keresztül.